

KÖZÉRDEK

POLITIKAI NAPILAP.

Figyelmeztetés.

„Közérdek”-re folyton fogadtatnak el navi előfizetések is.

A „Közérdek” előfizetési ára:

Egy hóra	1 ft 80 kr.
Két hóra	3 „ 60 „
Negyedévre	5 „ — „
Félévre	10 „ — „
Egy évre	20 „ — „

Megrendelések postautalvánnyal legcélszerűbben eszközölhetők.

Könyvárusoknak számlák nem adatnak.

A „Közérdek”

Kiadó-hivatala, Budapest, egyetem-utca 4. sz.

Zichy gróf és a Porta.

Budapest, ápr. 26.

Több oldalról vettük azon tudósítást, hogy Zichy gróf, osztrák-magyar internuntius állásáról visszalépné önjait magától értetődik, hogy az osztrák-magyar befolyás ellenségei Konstantinápolyban e szándékot úgy tüntetik fel, mint az osztrák-magyar diplomácia állítólagos vereségének eredményét.

Bécsi, sőt pesti lapok is, (így például az „Ungarischer Acton.”) hasonlóképp oly színtelenül tüntetik fel az utolsó eseményeket Konstantinápolyban, mint az osztrák-magyar kormány actiójának fiasóját; mert előtük a személyes mellék-tekintetek nagyobb súlytal bírnak, mint azon szempont, hogy minő kár hármlék az ily tendenciósus ferdtítésből Ausztria-Magyarország érdekeire keleten.

Bécsi collegáink rossz szemmel nézik, ha magyar politikusok birodalmunk diplomáciájában tekintélyes állást foglalnak el, s még Kállay belgrádi consul is rendszeresen üldöztetik a „N. Fr. Presse” hívei által.

Örömlen ragadják meg elleneink az alkalmat, hogy Zichy gróf működését Konstantinápolyban úgy ténnyessék föl, mint a mely az osztrák-magyar kormányt compromittálta, és Ausztria-Magyarországot a keleti diplomácia terén elszigetelte.

Ezelőra elférítik a tényeket, és oly dolgokat állítanak, melyek egészen alaptalanok. A tényállás megértésére szükséges tudni, hogy az osztrák-magyar kormány már régóta uszolja a Portát, hogy építtesse ki a török vasutakat, és határozza meg a mi vasutainkkal eszközöndő csatlakozási pontokat. Miután kormányunk követelését a német követ is hathatósan támogatta, a Porta kénytelen volt az uszolásnak engedni.

A Hirsch-féle consortium a kiépítésre nézve, mely szoros összefüggésben áll a csatlakozási pontok kérésével, a Portának ajánlatokat tett. Zichy gróf Bécsből azon utasítást kapta, hogy Hirsch ajánlatát támogassa. Most azaz vádolják az osztrák-magyar internuntius, hogy ő a kiépítési és a csatlakozási kérdést az alkudozásiban összekötötte s így a Hirsch-consortium magán érdekeit az állam érdekeivel összeforrasztotta. Ezen állítás egészen alaptalan. Zichy gróf, mint tudjuk, kijelentette a szultánnak utolsó kihallgatása alkalmával, hogy ő Hirsch b. ajánlatának csak azon részére reflectál, mely az állam érdekeit érinti és a consortium magán ügyeit egészen külön kívánja tárgyalni a csatlakozási kérdéstől; így a vasutak kiépítése csak annyiban érdekli Zichy grófot, a mennyiben ez a csatlakozási kérdéssel összefügg.

A „Vossische Zeitung,” mely a német kormányra is neheztel azért, hogy Ausztria-Magyarországot ez ügyben támogatja, s azt állítja, hogy Ignatieff orosz követ állást foglalt ez ügyben Zichy és Werther német követ ellen.

Ez is kohlomán, mert Ignatieff befolyásának köszönhető Mahmud pasa visszahívatása a török udvarhoz és épen Mahmud pasa az, ki Zichy gróf törekvéseit legélesebben előmozdítja. Megértőnek lehet, hogy az északi hatalmak együttes működése dacára s talán épen azért, egy francia-belga vagy egy angol társaság fogja a török vasutak kiépítését megvenni, hanem abból nem lehet azt következtetni, hogy Zichy gróf nem tett volna meg mindent, a mit ez ügyben tehetett. Az internuntius nem izolálta Ausztria-Magyarországot a vasuti ügyben; mert mind Werther főlegpese, mind Mahmud pasa visszahívatása azt bizonyítja, hogy a három északi hatalom e kérdésben együttes és közös működést fejtett ki.

Igy tehát Ausztria-Magyarország külpolitikája keleten nem lehet compromittálva és az osztrák-magyar diplomácia nem szenvedett vereséget. Ezt jó lesz megjegyezni úgy Bécsben, mint Pesten, azon francia-angol barátoknak, a kik, úgy látszik, Franciaország és Anglia érdekeit Ausztria-Magyarország érdekei fölé helyezik.

A távirati tudósítás, mely Avni pasa nagyvezír bukását jelenti, még nincsen megerősítve, azonban e hír valószínű s ha csakugyan hitelesnek bizonyulna, csak megerősítene a jelen cikkünkben kifejtett nézeteket.

Zichy Ferencz gróf konstantinápolyi nagykövetségére vonatkozólag, melyet több nappal ezelőtt már jeleztünk, egy bizalmas konstantinápolyi tudósítás érdekes részleteket tartalmaz; Zichy gróf visszavonulásának valódi oka e szerint az volna, hogy magánviszonyai megszkotok életmódja kívánatosnak tünnek fel előtte a hazájába való visszatérést. Helyére állítólag fia, gróf Zichy József volt közlekedési miniszter lenne kizemelve. E személyváltozás e szerint nem bírna azon politikai fontossággal, melyet neki bizonyos oldalról tulajdonítani szeretnek. E versiót elég érdekesnek tartottuk arra, hogy tudomásul vegyük, a nélkül természetesen, hogy hitelességeért zavartosságot vállalnánk.

Sopronban a jobboldali ellenzék megalakulása tegnap teljes sikerrel ment végbe, dacára a fusionális lapok egy hét óta tartó önbiztatásának, melyek a jobboldali ellenzék szervezkedését Sopronban csaknem lehetetlennek hirdették.

Tisza Kálmán belügyminiszter ur határozottan kijelenté Politnak, hogy a házon kívül nem fogja tűrni a magyar állam és nemzet ellen intézett nemzetiségi agitációkat. A belügyminiszternek fényes alkalma nyílik erélyes szavait mindjárt a nemzetiségi sajtó ellen erélyes tetekben is érvényesíteni. Azt tapasztaljuk ugyanis, hogy a nemzetiségi lapok szokott hangja, s a magyar nemzet ellen gyűlöletre szító felhívásai a belügyminiszter ur nagyhatású szavai óta sem némultak el. Többek közt a brassói „Orientulu Latin” című román lap következik ezekben vonja magára a belügyminiszter ur figyelmét:

„A román nemzet csak akkor bírhat a magyar, vagy bármely más elnyomó nemzettel szemben azonos jogokat, — úgymond az „O. L.” — ha a román nemzet erős és határozott magatartása által megfogja győzni ellenségeit; hogy román létele ellen intézett bármely merénylet, egyzersmind saját léte elleni támadást foglal magában. A románnak elnyomóival szemben csak akkor lehetnek jogai, midőn az elnyomók annyira elgyengülnek, hogy többen nem leendnek képek e jogokat csak magok számára tartani, azaz nem merészik többé e jogokat megtámadni, a nélkül, hogy a visszafizetéstől tartaniok ne kellene. A magyarok és románok közti barátság és szövetség tehát lehetlen. A mai kormányrendszer nem egyéb, mint a román nemzet lételeinek tagadására. A ki tehát az ellenség részéről előkészítette e terep, az önként mond le létjogáról, — erősíti az ellenségét közreműködése által, és segédkezik nyújt saját megaláztatására.”

A biborok primásnál, ki most a főrendiház ülésései miatt Budapestben időz, napokint összegyűlnek azon kath. főpapok, kik szintén a főrendiház tárgyalásaira jöttek Budapestre. Nem formaszereint konferenciák ezek, de mindenesetre

igen élénk politikai beszélgetések, melyek a kath. főpapságnak jövőben elfoglalandó politikai magatartására vonatkoznak. Ezzel kapcsolatban megemlítjük az „Ung. Lloyd”-nak azon jó forrásból merített értesülését, mely szerint a kath. főpapság egy ugynevezett „kath. politikai párt” alakítására nem gondolt, sőt ha ily párt alakítása bármely oldalról kezdeményeztetnék is, ezen actiótól a főpapok nemcsak távol maradnának, hanem azt határozottan helytelennek is tartanák.

Az országgyűlés bezárási idejére vonatkozólag azt jegyzik meg a „M. Politika”, „ha megfontoljuk, hogy az alsóházban a házszabály módosításán kívül még a fedezet tárgyalása is hátra van, — a kereskedelmi törvény, északeleti vasut ügy eldöntendő; s mindkét házban e három ügy egyszerre kerülne elhatározásra, nem tarthatjuk valószínűnek, hogy az országgyűlés május vége előtt bezárható legyen.”

Mi azt hisszük, ha oly gőzével szavaz a fusionált ház ezentel is, mint eddig élé szavazott a legfontosabb kérdések fölött, ha a keleti vasut ügyben betervezett bizottsági jelentést a többség nem átálja hideg vérell országgyűlési határozattal emelni, s ha a házszabályoknak a bizottságban történt módosítását szintén beéri, az esetben még pünkösöd előtt látrán készen lehet az országgyűlés foladatával.

Az országgyűlési szabadalmi párt kedden, április 27-én délután 6 órakor érkezetletet tart.

Párisból jelentik, hogy Vogue gr. bécsi követül van kijelölve.

Teschenberg udv. tanácsos a német császártól a porosz koronarend csillagát kapta.

A közlekedési miniszteriumban szombaton este a vasutak ügyében tartott értekezletről a következő tudósítást veszi a „Reform”: Az értekezlet tárgyat vasútpályáink bajainak orvoslása, a telepítkezési kiadásokból származó költségek kielégítése, s a szükséges mennyiségű forgalmi eszközökkel való ellátásuk képezte. A kormány azon nézetben levén, hogy minden egyes ily vasútpálya iránt a háznak külön-külön részletes előterjesztést tenni se a törvényhozásnak megrendeléseire álló idő rövidsége, se más tekintet miatt nem volna helyen, az említett bajok orvoslásának eszközöszere egy általános felhatalmazás volna a törvényhozás által a kormányt adandó. Ez értekezlet, bár egyes tagjai aggodalmukat is nyilvánították az iránt, hogy a végnapjait élő jelen országgyűlés eladhat-e ily felhatalmazást, általában helyeselt a felhatalmazás kérését, azon megkötéssel, hogy a kormány annak alapján csak oly vasuti bajok orvoslására bocsátkozzék, melyek az ország nagy kára nélkül nem halaszthatók el a jövő törvényhozáis, s hogy a felhatalmazás alapján teendő intézkedéseiről a törvényhozásnak számot adjon. A kormányt a felhatalmazásra vonatkozó előterjesztése legközelebb be fog mutatni a szabadalmi párt értekezletének.

— Igen! . . . Apám lopott, apám hamisított! . . .
Lucienne fehérebb lón fehér galléránál.
— Atyja! . . . dadog.
— Évek óta, tele kézzel, számolatlanul, örültem, mint az eszevesztett, merítette az aranyat, a reá bízott pénztárból.
— Istenem!
— És dacára e mesés hihetetlen nagyságu összegnek, az utolsó hónapokban mégis annyira jutott, hogy a legnyomorultabb eszközökhöz kelle nyulnia, hogy ajtóról ajtóra járt, negyedünkben, kérve, bizarrnak nézettek kamatoztatására; — igen, annyira jutott, hogy még egy nyomorult gyér hirlaprusnó megtakarított ótvész frankját is kicsikarta szédülő beszédével. . . .
— De hisz ez örült dolog!
— Igen! Az ember alig tudja, éhen van-e vagy csak almodik. . . .
— És mikép tudta meg?
— Tegnap este jöttök öt letartóztatni. . . .
Szerecsere előre tudattuk velünk, és én megszöktethetém, nőverem szobájának egy ablakán át, mely a szomszédház udvarára nyílik. . . .
— S hol van most?
— Ki tudja!
— Volt pénze?
— Mindenki azt állítja, hogy milliókat vitt magával, . . . de én nem hiszem. Még azt a pár ezer frankot sem akarta elfogadni, mint Thaller báró hozott neki, szökése megkönnyébitésére.
A fiatal lány összeresztent.
— Láttá ön Thaller bárót? Kérdé várokozásteljesen.
— Néhány perczel az rendőrönök érkezése előtt, a báró megjelent atyám házában és közte és atyám között borzasztó jelenet ment végbe?
— Mit mondtott?
— Hogy atyám tönkre tevé.
— És atyja?
— Atyám összefüggés nélküli mondatokat dadogott. Olyan volt mint egy ember, kit bünkövöl utóttek fejbe. . . .
Lucienne kisasszony szigorú arczán meglátszott, mily súlyos gondolatok működtek agyában.

Két vicinális vasut engedélyezése van komolyan szóban, ugymint az arad-borosjenői, mely Aradról kiindulva a Körös-völgyében futna, s esetleg Jászahelyig vezetnék. A másik a nagysurányi nyitrai, melynek engedélyezése a középben — mint a „P. Ll.” hallja — legközelebb indítatnak meg a tárgyalások.

Több lap — úgy látszik hivatalos forrásból — azonos közleményt hoz „az álladalmi lótenyésztések java dalalmazásának tulságos megszorításá” ellen. Támogatják ezt „a legközelebb Győrött tartott országos vásár eredményével”, hol 1600 darab ló körülbelül 300 ft átlag áron kelt. Ha azonban visszafizetjük azon tudósítást, hogy a francia kormány lovassága és tüzeresége számára 10,000 lovat vásároltat, és ezt a közlemény azon adatával vetjük össze, melynél fogva a győri vásáron „bécsi, hannoverai, strazburgi és olasz kereskedők 519 lovat szállítottak a győri vaspályán külföldre 600—700 fring terjedő áron: nem fogjuk kezdeni tényleg azt következtetni mit e közlemény, hogy „nemes vérsű s könnyebb kocsilovak és közép termertű jó házas lovak tekintetben mindinkább Magyarország válik Európa lóvásárlójává.” Nem becsüreljük ugyan az állami lótenyésztézetek befolyását országos lótenyésztésünkre, de nem hisszük, hogy azon eredményt csak az eddigi tulságos költségekkel érhetnők el; más szóval, hogy lótenyésztéseinket nem rendezhetnők be állami pénzügyeinknek megfelelően kissé gazdaságosabban is.

A képviselőház bizottságaiból.
Az egyházjogi bizottság ma délutáni ülésében hosszabb eszmecsere után hitelesítette a ház elé terjesztendő jelentést, mely a bizottság egész kiküldetése, és a vallásbadságról szóló tjavaslatra vonatkozik. A bizottság ezzel befizette működését s még egy utolsó ülést fog tartani holnap reggel 11 órakor a végleges megállapítás végett, hogy a jelentést a holnaputáni ülésben a ház elé terjesztesse a bizottság előadója Molnár Aladár.

Az állam és egyház közti viszony rendezése ügyében kiküldött bizottság tagjait kedden ápr. 27-én d. e. 11 órakor rövid ülésre kéri a bizottság elnöke.
Azárszamadási bizottság ma délutántartott ülésében a nyugdíjak a tette tárgyát képezte, s azokat némely helyreigazításokkal elfogadta.

A házszabályok átvizsgálására kiküldött bizottság ma d. u. 6 órakor tartott ülésében első sorban megállapította, hogy egy állandó összeférhetlenségi bizottsággal fog szaporítani az állandó bizottságok száma, melynek eljárási rendje szabályai elkészítésére egy külön albizottság küldetett; ennek tagjai Kovács László, Bánó József, Nikolics Sándor, Szőgyény László és a bizottság jegyzője Királyi Pál.
A napló bírálása s ügyében abban történt megállapodás, hogy a napló-bíráló-bizottság ügyrendét maga készíti el, akkpen, hogy két tagja a nyilvános ülésen mindig jelen legyen, és hogy az ülés naplója 24 óra múltval megbiraltassék. A kérvényekre vonatkozólag ki-

mondattott, hogy az egyszer tárgyalat kérvény azon ülészek alatt többé tárgyalás alá nem véthetetik.

Az igazoló bizottsághoz az osztrákok egy-egy pöttogot választanak. Kimondattott továbbá az elnök feladatát, hogy a bizottság alakulása után az elnök constátálja, vajjon valamennyi választó kerület képviselői megválasztattak-e és az ülészek folyama alatt idő közönként jelentést tesz a háznak arról, vajjon nem áll-e üresedésben valamely vál. kerület képviselői széke.

Ő Felsege utazása.

(Hivatalos tudósítónktól.)

Spalato, április 22. Az ég és a tenger két testvér-tükör; egyik kékebb a másiknál; saját arczukat pillantják meg a másikonban és mosolyognak. A víz sima tükrét nagy fekete foltok szakítják meg; a dalmát Scogliák bíznak sziklái; az ég tükrén nincsen egyetlen folt sem. Mindkét tükrök hatalmas foglalatját keleten a dalmát hegylánc keszpezi; komoran nyúlik el a parton, mintha csak meg akarná akadályozni, hogy a két fényes tükrök összefolyjan; nyugaton nem áll ily haragos ör, ott akadálytalanul egymás karjaiba borulnak. A két tükrök közti a levegő a reggeli nap enyhe sugarában fürdik, néha-néha gyöngéd szellő érinti arczunkat onnét nyugat felől; s a szellőben Italia berkeinek közelségét érezzük.

A tengeren egész kis hajóraj uszik. Elöl a „Miramar” idomos teste hasítja a szigeteken kívüli szabad tengert, két sárka kéménye hosszú füst-sávolyt hagy a gyors röpti yacht mögött. Beljebb a szigeteket köztől haladnak a nagy „Garnano”, a karcu „Fantasia”, a könnyű „Andreas Hofer”, a fősége yachtjának hivatalos kísérői, s egy önkéntes, a Lloyd-társulat „Lucifere”. A szigetek elvesznek jók félföl, s az egész rajkint uszik a tengeren, nagy ivben kerül meg a kiszögellő Punta della Planeat. Az oldalakban ültetvények és ropant kőfalak közt rtkás olajfajtegkek kezdek a zord hegyet az egyeneségével kibékíteni. A „Miramar” egyszerre eltűnik egy szép öblü szük bejáratánál. Ott benn fekszik Traù, a híres római város, a magyar-dalmát történet egyik fontos színlőve, a szláv népdalok tündéri Trogirja, melyet ő fősége meglátogat, hogy azután onnét tengeren utazzék Spalato.

A többi hajó tovább siet. Csakhamar egy új öblü nyílik meg, keskeny kapuja tengeri tó, melynek vize még kékebb, levegője még ragyogóbb a sik tengerénél; partján a szürke Korjak legmagasabb gerinceit éri el; és ez erős hegy fél óralma alatt félét a tengerben fürdve, félét olajfajtegkek közé rejtőve a dalmát lét falu fehér házi világítanak fel. Elnk a dalmát Riviera, a Sette Castelli napugaras öble, melynek partjain a postaut Trauból Spalatoba visz. Mi tengeren haladunk tovább, s egy hegyfok mögött csakhamar megpillantjuk Spalato. Tenger, ég és levegő folyton Olaszországba emlékeztetnek; most egyszerre egy olasz város tárul fel előttünk. — A hegység egyszerre nagy félkörben visszavonul a parttól, helyét hagyva egy kis vídám, föld halomvidéknek, s elől a tengerparton a díszes városnak, melynek apró utcáit s tornyos házaít széles part, imposans házior, s egy szög lipgett alakított tér fűdik el szemünk elől. Már az első pillantásra megragadnak bennünk

Maxence a legnagyobb álmélkodással, nem, valóságos legényekkel fogadta a fiatal leány indítványát.
— Meggondolta-e, hogy mit mond nekem, kiálta.
— Tökéletesen!
— Hogyan! Apám kit ér a letartóztatásra jött rendőrségnek, ő üldöztetik, kerestetik, ha meglik tán örök gályarabságra jut, és őn azt akarja, hogy én ezen ember fia, reményeim és terveim meglítt segédjeül választzak egy rendőrönököt, egy oly embert, kinek kötelessége követeli, hogy nyomában legyen atyámnak és rögtön letartóztatására seessen, ha valaha megtalálja hová rejtőzött!
De itt megakadt s egy perczig tátott szájával, nagyanyit szemekkel állt, mintha az igazság egyszerre s váratlanul felmerült volna előtte, káprázató fényben ki-mutatva az elvitatáhatlan tényeket.

— Mert apám nem szökött külföldre, kezdé újra, itt Párisban rejtőzött, fogadni mernék rá, biztos vagyok benne. . . . őn látta!
Lucienne kisasszony határozottan azt hívé, hogy Maxence megtöbolyult.
— Én láttam az atyját, én? — szölt vontatva. . . .
— Igen, tegnap este. . . .
— Istennem! hol állt a fejem, hogy megfeledezhetem erről. . . .
Mig ön réam várt, lemm Fortinék szobájában, tizenegy és fél tizenkettő között, egy megléte koru ember, magas, sovány, hosszú kabátban, ide jött s utánam kérdészösködött. . . .
Midőn azt felelké, hogy nem jöttem haza, ig-n kellemetlenül látszott érintve lenni e hír által. . . .
— Csakugyan emlékszem rá.
— Ön kiment aztán a Fortinék szobájából, s azon férfi nyomban követte őnt, az udvaron megállította és megszölkítá.
— Igaz.
— Mit mondtott önnek?
Lucienne kissé elgondolkodott s emlékező tehetőségét megerősítve, végre felelé:
— Semmit, mit Fortinék előtt is el nem mondott volna már.

(Folyt. követt.)

A MÁSOK PÉNZE.

REGÉNY.

Írta: GABORIAU ÉMILE.

Franciaából fordította: ZICHY CAMILLA.

(II. kötet.)

II.

Ilyen volt Maxence és Lucienne kisasszony helyzete ama szombat este 1872-ben április havában, hol a rendőrség a Saint-Gilles utcában megjelent, Favoral Vince ur letartóztatására, ki sikasztással és hamisítással vádoltatott.

A csapás oly iszonyu, oly váratlan és gyors volt, hogy Maxence eleinte még szabad gondolkozása szabadságát is megbőnitva érez, s csaknem eszmélet kívüli állapotban volt.

De miután atyja szökését kieszközölte, miután a rendőrönök bevezette a motázást, s a Kolesónósi hitelbank pénztárnokának régi barátjai, Chapelain ur, Desclavettes és Désormeaux apó eltávoztak, Maxence minden gondolatnál, minden érzelmé Lucienne-re vágyott.

A fiatal leány oly teljes hatalmat gyakorolt reá, Maxence annyira megszokta már, hogy mindenben Lucienne-re támaszkodjék, töle kérjen tanácsot, az ő sugallata szerint cselekedjék, hogy most, midőn életének egy iszonyu crisisében nélkülöznie kelle ezen élető befolyás, olyan volt mint egy lélektől megfosztott test.

Egett a vágytól, a Hótel des Folies-ba szaladhatni, Lucienne kisasszonynak elmondhatni a történeteket, és vizsgálatát, batoritást, tanácsot kérhetni tőle.

Azonban Favoral és Gilberte kérésére a Saint-Gilles utcában tölte az éjt. S ez valóban nagy áldozat volt, mert tudta, hogy Lucienne kisasszony várta.

Epen azon este színházba kelle mennők együtt, és tervük szerint a holnap napot falun akarák élvezni.
— Onkénytelen azon egy eszmén töprengtet:
— Mit fog képzelnem, ha látja, hogy nem jövök haza?
— Másnap aztán, midőn látta, hogy anyja Chapelain urral a Kolesónósi hitelbank iga-

gatójához készül, nem birt tovább nyugtalanságával.

Anélkül, hogy megmondta volna, mily kellemetlenéssé teszi ki nővérét, midőn ily perczben egyedül hagyja a házlán, kijelenté anyjának, hogy távozni kénytelen, és mint az örült, elrohant.

Kétségbe volt esve, fájdalom csaknem elviselhetlen volt, de mindent túlhaladott a Lucienne-re való emlékezés.

Csak ő reá gondolt, midőn mintha sárral dobnának, füle hallatára gunyolák, szidalmakkal tetézik, a mint elhaladt az ember-k mellett.

Érte rettenet, midőn a Charlotte-utca sarkán megvevé ama hirlapot, hol atyja vétkének botrányos részletei oly híven valának elsorolva. . . .

S midőn a Hótel des Folies-hoz ért, szíve csaknem megrepedt aggályainak sulya alatt, a mint félhaladva a lépcsőkön meghallá a fiatal leány csengő, tiszta hangját.

— Énekel! rebegé reszkett ajakkal. Még nem tud semmit, Fortinén nem szölt neki.

Mindenesetre nagyon fel volt habordva Maxence ellen, azt a fiatal ember már hangteljesen felismeré, midőn Lucienne szobája ajtaján bekopogtatva, az kiküldött neki, hogy öltözködjék meg, s azt tanácsolja Maxencének, hogy térjen vissza saját szobájába, ő majd utána megy, a mint szerit teheti.

Visszatért tehát szobájába, és a legsötétebb batorlatának átengedve magát, egy karosszékre rogyott, azon baráti, ismert butordarab ölébe, melyben annyiszor édes ábrándokba ringattatá magát, vizsgálatálva az álmakban, a jelen nyomorúságait.

Lucienne kisasszony tovább énekel, és dalának szavai, mint a legkeserűbb gúny hatottak az önkénytelenül figyelő Maxence sujtott, reménytelen, kétségbeesett szívére.

Mit fog mondani! gondolá Maxence, ha megtudja az iszonyu bajtörést.

Hidig verejték gyöngyözött halántékán, ha eszébe jutott Lucienne kisasszony nemes büszkesége, mely a becsületet valószínűsít, mely egyedüli hite, támasza s vigasztala volt, s melybe mint a zibe-

fülő a deszkához, szenvedélyes kétségbeeséssel kapaszkodók, az élet legveszélyesebb vézei középett.

Hát ha el fogja hagyni őt, ha távozni fog tőle, most, midőn a név mellett visel, megbelesentett, bemocsoktál!

Gyors és könnyű léptek, melyek ajtajához közeledének, felriaszták sötét merengéseiből.

Ajtaja rögtön felnyílt, és Lucienne kisasszony belépett.

Sietni látszott, mert még ruhája bekapcsolásával bajolt, s e ruhának rendkívüli egyszerűsége kacsérának tünt fel, oly eszadlatosan érvényesíté a fiatal leány gyönyörű alakját, keblének gazdag kerekdedségét és vállainak ritka tökélyeit. . . .
Előgedelenség tükrözödtött szép arczán.

Azonban alig pillantá meg Maxenceot, arczkifejezése megváltozott.
S valóban nem is kellett egyebbt, mint meglátni a szerencsétlen megtört levertséget, öltözke rendtelenségét, halálhálvány arczát és szemének sötét tüztét, hogy bárki megértte, miszerint nagy szerencsétlenség érte a szegény ifjút.

A fiatal leány oda sietett hozzá s oly hangon, melynek reszketege a barátin nyugtalanságánál és részvéténél jóval többt árult el, kérte:
— Mi lelte? Mi történt?
— Ah! Igen szerencsétlen vagyok! felelé Maxence.
— De tétovázott.
Mindent egyszerre szeretett volna elmondani.
Hol kezdje?
— Azt mondtam önnek, hogy családom igen gazdag. . . .
— Igen. . . .
— Nos! Semmink sincs többé, de épen semmink!
Lucienne szabadabban látszott lélekezni s a barátságos, évődő guny hangján, szölt:
— És vagyonának elvesztése miatt esett kétségbe, így ennyire?
Maxence nagy nehezen felegyenesedék és halkan, elfojtott, reszketeg hangon felelé:
— De a becsület is oda van!
— A becsület?

A BUDAPESTI ÁRÚ- ÉS ÉRTÉKTŐZSDE ÁRJEJYZÉSEI.

(HIVATALOS.)

Table with multiple columns listing market prices for various goods, including flour, oil, and other commodities. Includes sub-sections like 'Gabona árak', 'Készletek', and 'Magasorszegek'.

HALÁ

Szerző

Franklin-Társulat

Kézirat

A lap szellemi része

Székfűtés körül

Figye

A „Közérdek

el havi előfizet

A „Közérde

Egy hóra

Két hóra

Negyedévre

Félévre

Egy évre

Megrendelés

czelszerűben

Könyvársok

A

kiadó-hatalm

Budap

A hivatalos

kinevezések el

indult az új b

actója, melyn

nak szilárd al

A legnagyobb

erdélyi részek

főispán kezébe

nagyobb hatal

magyarországi

választókörlet

ami rotten-bu

lyes kormány

szegrszélből leg

hetik a volt D

tása. Hogy Er

gesintt? balol

fusionálta két

zélgi választás

pés oly főispán

belügyminiszte

támazkodhatik

Az öreg Bar

megyében a mi

altal érdes P

ték ki, s ezzel

tak Alsó-Fehér

államtitkár szót

Bethlen Sándor

megyében a b

czosa a szesz

lalta el, ki egy

pitányává is

József helyébe

menyiben ige

jobboldali ell

A magyaror

baloldal térfog

erélyesen van

megye és város

Külső-Szolnok

dali főispánok

mán, Takács

Perzel István

megyét a volt

házy István ka

Szatmárháza

Ujfalussy Mikló

rencnek felvált

zatát adni képt

Feltűnő jelen

Antal Zölyom

és Besztercebá

A MÁS

Ira: GA

Franciaiból fordít

Hogy valódi sz

hogy őnt nem tal

komoly dolog fore

Mi kisért eng

merni látszott eng

volt róla, hogy

szavát. Azt híven

hivatalkására

l valamir említés

Azonban, míg

mondta, számtalan

kor, míg eldotta

most elevenen f

tében

Homlokára üt

Tán valóba

hevesebben. Tán

azon ember . . .

lékezem!

Igen, csakugy

beszédközben min

felé fordítá fejét

hogy lehetetlen le

terni, de hogy őn

irni fog önök, hogy

lesz önre és aldöz

Maxence lábai

— Látja, látja

magán kívül.

— Mit?

— Hogy ez at

san irni fog neker

hogy így körülmen

böz folyomandó

nem csak örült esz

lás is volna . . .

Lucienne fejét

Uj-California. A világhírű. képvisele megérkezett és kétféle keszde rövid ígér a Cézár-törvény, előbbi „regi színház-tér” a Haas-féle palotában egész Európát, valamint több világhírlapok legmagyabó bírálatát magára vont.

Magyar általános földhitel-részvény-társulat. A közgyűlésre jelentkezett részvényesek nagy száma miatt a társulat III-ik rendes közgyűlése nem a társulat helyiségeiben, de a Redoute nagy termében fog f. hó 29-én, délelőtt 11 órakor megtartatni.

Dr. HANDLER MÓR orvos- és sebész tudor, szülés és szemész. Gyógyít gyökeresen fényes és tartós siker biztosítása mellett mindennemű titkos betegségeket, magömléseket, az ingerékény gyengeséget, az onofolyást, különösen a tehetetlenséget (elgyengült férfierőt).

A „Franklin-Társulat” magyar irodalmi intézet kiadásában Budapest (IV. egyetem-utca 4-ik sz.) megjelent és minden könyvtárban kapható: AZ UJ TÖRVÉNYEK legteljesb kiadása. AZ 1874. EVI TÖRVÉNYEK legteljesb kiadása.

A Franklin-Társulat magyar irodalmi intézet kiadásában Budapest (IV. egyetem-utca 4. sz.) megjelent és minden könyvtárban kapható: SZENICZEY GUSZTÁV. A MAGYAR CSÓDTÖRVÉNY ÉS CSÓDELJÁRÁS. Harmadik újrátülogozott kiadás. Fűzve 2 frt.

Német-magyar Deutsch-ungarisches PÖT-SZÓTÁR SUPPLEMENT-LEXIKON a német és magyar szótárhoz. Dr. BALLAGI MÓR, tanár. Prof. Dr. MORIZ BALLAGI. Ára fűzve 1 forint.

Az érmekek, ásványok és régiségek IRODÁJA a régi Lloyd-épületben ajánlja gazdag raktárát minden kor- és országbeli PÉNZEK- és ÉRMEKBŐL; RITKA ÁSVÁNYOKBÓL, egyenként és rendezett gyűjteményekben, iskolák, magassabb tanintézetek és magán-kedvelők számára a legújtanóssabb árakon.

TÉRFI ANTAL, órásnak. Budapest, Deák Ferenc-utca 4. sz. ajánlja jól szabályozott mindennemű ÓRAINAK nagy választékú gyári raktárát egy évi jótállás mellett.

A „Franklin-Társulat” magyar irodalmi intézet kiadásában Budapest (IV. egyetem-utca 4. sz.) megjelent és minden könyvtárban kapható: A NÉVTELENEK. Elbeszélések és rajzok. Irta Beöthy Zsolt. Tartalma: A zsebrák — Az eszt. — A jött-ment — Eszter. — Pókháló. Ára fűzve 1 frt 20 kr.

Minden versenyt felülmul gyorssajtó-nyomda. MONOGRAMM- és DOMBORNYOMÓ INTÉZET. BUDAPESTEN, kétszeresen-utca 15. szám. 1000 dombornyomású pecsétmárkák egyenként 1 „ 30 „ 1000 többszínű 1 „ 50 „ 1000 fűlballmárvány vagy adóseleves csak 3 „ 50 „ 100 levelegyűjtő monogramokkal 8 színben 1 „ 80 „ 100 boríték legújabb monogrammal 1 „ 60 „ 100 levelepapír névvel, feketére nyomtatva 1 „ 40 „ 100 elegáns látogatatójegyek egy sorral 1 „ 50 „ 100 8-réti számlák nyomással csak 1 „ 50 „

Eppen most jelent meg a Franklin-Társulat kiadásában és minden könyvkereskedésben kapható: ORTSLEXICON der Länder der ungarischen Krone mit Rücksicht auf die verschiedenen Zweige der Verwaltung. Mit Benützung der neuesten amtlichen Daten redigirt durch MICHAEL von KOLLERFFY, Ministerial-Secretär im königlichen ungarischen statistischen Bureau. 36 iv szótár-alakban, borítékba fűzve. Ára 6 forint.

Vertical text on the far right edge of the page, including the word 'Budap' and various small notices.